

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

27. marec 1970 — Leto VI. št. 7 (113) — Cena 0.30 din. Poština plačana v gotovini

Proti samo 30 odstotkov

Minula nedelja je bila v naši dolini praznična kot še nikoli tako. V vseh krajih je vladalo živahno razpoloženje. Ljudje so odhajali iz svojih domov in se zbirali na voliščih. Tega dne smo v velenjski občini imeli glasovanje. Volivci smo odločali ali bomo v naslednjih petih letih s samoprispevkom zbirali denar za gradnjo osnovnih šol, vzgojnovo-varstvenih ustanov ter novo kulturnih domov in modernizacijo cest.

Volivci tudi tokrat niso razočarali. Na volišča je prišlo 16.679 volilnih upravičencev ali 97,11 odstotkov. Tolikšne udeležbe ni bilo niti na zadnjih splošnih volitvah. Kar 11.253 volivcev se je izreklo za uvedbo samoprispevka, 30,6 odstotka ali 5.261 volivcev pa je bilo proti samoprispevku.

Šaleško dolino so v nedeljo, 22. marca, že ob pol šesti uri zjutraj predramili strelji iz možnarjev in naznili, da je prišel pomemben dan. Kmalu zatem so v vseh mestih odjeknili zvoki treh godb — šoštanjske, mladinske rudarske ter rudarske — in ustvarili praznično vzdušje.

Pred volišči so se rano zjutraj začeli zbirati glasovalci. Do 8. ure zjutraj je prišlo na volišča že 20 odstotkov volivcev. Volilna udeležba pa je vedno bolj naršala. V vsej občini je bilo do 11. ure že 76 odstotkov udeležba.

V Zavodnjah so pohiteli že v jutranjih urah. Do 9. ure je volilo 80 odstotkov, ob 10. uri in 10 minut pa je glasoval še zadnji volivec. Na volišče so prišli vsi v volilnem imenuku vpisani volivci. Tudi volilni rezultat ni razočaral, saj je v tej hribovski in partizanski vasi obkrožilo odločilni "ZA" kar 95,6 odstotkov volivcev. To pa je tudi najboljši glasovalni izid v občini. Zdaj vidimo, da so v Zavodnjah na zboru volivcev misili resno, ko so napovedali tekmovanje vsem voličem v občini.

Ugodna sporočila pa je občinska volilna komisija, ki je delala pozno v noč na sedežu občine, dobila tudi iz drugih volišč. V Belih vodah so volitve zaključili pred 12. uro. Do 11. ure je v Pesju glasovalo 87 odstotkov volivcev, v Smartnem ob Paki 80 odstotkov, na 20. volišču v Šoštanju 88 odstotkov, na 34. volišču v Velenju 84 odstotkov itd. V zgodnjih popoldanskih urah pa so z volitvami zaključili v Paški vasi, Skornem, na dveh voliščih v Šoštanju, Podkraju in Kavčah.

Uradni izid glasovanja, ki ga je izdala občinska volilna komisija, je znan in uspešen. V velenjski občini smo na nedeljskem referendumu izglasovali samoprispevki, ki ga bomo začeli

plačevati že 1. maja letos.

Za samoprispevki so na posameznih voliščih volivci glasovali takole:

- Rečica ob Paki (volišče št. 1) — 72 odstotkov;
- Smartno ob Paki (volišče št. 2) — 86,3 odstotkov;
- Paška vas (volišče št. 3) — 65,4 odstotkov;
- Gorenje (volišče št. 4) — 65,8 odstotkov;
- Skorno (volišče št. 5) — 73 odstotkov;
- Bele vode — Grebenšek (volišče št. 6) — 88 odstotkov;
- Bele vode — osnovna šola (volišče št. 7) — 65 odstotkov;

- Florjan — Skorno (volišče št. 8) — 56,9 odstotkov;
- Zavodnje (volišče št. 9) — 95,6 odstotkov;
- Topolšica — pri kmetu Adamu (volišče št. 10) — 53,7 odstotkov;
- Topolšica — bolnica (volišče št. 11) — 66,2 odstotkov;

- Topolšica — pri Janezu (volišče št. 12) — 30,5 odstotkov;
- Topolšica — prosvetni dom (volišče št. 13) — 34,5 odstotkov;
- Ravne — pri Strnaku (volišče št. 14) — 77,3 odstotkov;

- Ravne — pri Oberu (volišče št. 15) — 64,13 odstotkov;

- Ravne — KZ (volišče št. 16) — 79 odstotkov;
- Šoštanj — Ograjšek (volišče št. 17) — 61,4 odstotkov;
- Šoštanj — osnovna šola Karel Destovnik-Kajuh (volišče št. 18) — 54,7 odstotkov;

- Šoštanj — osnovna šola Biba Röck (volišče št. 19) — 58,5 odstotkov;

- Šoštanj — krajevni urad (volišče št. 20) — 57,4 odstotkov;

- Šoštanj — glasbena šola (volišče št. 21) — 55 odstotkov;

- Lokovica — pri Škrubu (volišče št. 22) — 33 odstotkov;

- Lokovica — zadružni dom (volišče št. 23) — 81,9 odstotkov;

- Gaberke (volišče št. 24) — 71,5 odstotkov;

- Družmirje (volišče št. 25) — 39,07 odstotkov;

- Pesje (volišče št. 26) — 61,1 odstotkov;

- Plešivec (volišče št. 27) — 91,5 odstotkov;

- Skale (volišče št. 28) — 48,6 odstotkov;

- Cirkovce (volišče št. 29) — 31 odstotkov;

- Velenje — v parku (volišče št. 30) — 63,7 odstotkov;

- Velenje — osnovna šola Miha Pintar Toledo (volišče št. 31) — 72 odstotkov;

- Velenje — osnovna šola Miha Pintar Toledo (volišče št. 32) — 57,5 odstotkov;

- Velenje — osnovna šola Miha Pintar Toledo (volišče št. 33) — 52 odstotkov;

- Velenje — osnovna šola Miha Pintar Toledo (volišče

št. 34) — 52 odstotkov;

- Velenje — uprava stanovanjskega podjetja (volišče št. 35) — 42,8 odstotkov;
- Velenje — RSC (volišče št. 36) — 61,3 odstotkov;
- Velenje — dom upokojencev (volišče št. 37) — 60,1 odstotkov;

- Velenje — delavska univerza (volišče št. 38) — 66 odstotkov;
- Velenje — dom kulture (volišče št. 39) — 57 odstotkov;
- Velenje — KZ (volišče št. 40) — 64,2 odstotkov;
- Velenje — Stix (volišče št. 41) — 51,4 odstotkov;
- Podkraj (volišče št. 42) — 67,4 odstotkov;
- Kavče (volišče št. 43) — 60,1 odstotkov;
- Šentilj (volišče št. 44) — 66,5 odstotkov;
- Salek (volišče št. 45) — 65 odstotkov;
- Paka (volišče št. 46) — 60 odstotkov.

Povsod so lepo okrasili volišča, sicer pa je bil tudi zunanjši videz vasi, Velenja in Šoštanja praznično oblegan. V našo dolino je zares prišla pomlad!

SOLIDARNI Z RUDARJI BREZE

Predzadnjo soboto, 13. marca, je prišlo v jašku Srečno rudnika Breza iz doslej še nepojasnjene razlogov do eksplozije metana. Nesreča je terjala življenje 50 rudarjev, več rudarjev pa je bilo huje in laže ranjenih.

Rudarje iz Velenja je nesreča v srednjebosanskem rudniku Breza

globoko pretresla. Rudnik lignita Velenje je poslal v Brezo brzjavko z izrazi sožalja in solidarnosti z rudarji tega srednjebosanskega premogovnika. V brzjavki iz Velenja je bilo med drugim sporočilo, da je rudarje globoko pretresla vest o nesreči, hkrati pa so poslali kolektivu in družinam potrebno.

Delegacija velenjskih rudarjev pa je v Brezi pospremila na zadnji poti tragično preminule stanovske tovariše.

STANE KAVČIČ V VELENJU

Predsednik republiškega izvršnega sveta, Stane Kavčič, je zadnji torek v spremstvu člena republiškega izvršnega sveta inž. Franca Razdevška obiskal Velenje.

Dopoldan se je mudil v TGO Gorenje Velenje. Pred

vhodom v tovarno so visokega gosta pozdravili generalni direktor TGO Gorenje, Ivan Atelšek, predsednik velenjske občine Nestl Žgank, in predsednik delavskega sveta TGO Gorenje, Ivan Sirše. V sejni dvorani se je se-

sel predsednik Stane Kavčič z vodstvom tovarne, s predstavniki samoupravnih organov ter družbeno-političnih organizacij. Razgovora so se udeležili tudi predsedniki skupščin občin Velenje, Mozirje in Slovenj Gradec, Nestl Žgank, Jože Deberšek in Ivo Čerč. Ob tej priliki je generalni direktor Ivan Atelšek seznanil visokega gosta z dosedanjim razvojem tega našega največjega proizvajalca strojev in opreme za gospodinjstva pri nas ter z načrti za nadaljnji razvoj. Povedal je, da predvideva program razvoja, ki so ga bili pravkar izdelali, da bo čez pet let Gorenje Velenje doseglo že nad 6 milijard dinarjev realizacije (nad 600 milijard starih din), zaposlovalo bo blizu 20.000 delavcev, izvozilo pa bo na tuja tržišča še za okrog 60 milijonov dolarjev.

DALJE na 8. strani

Staneta Kavčiča in inž. Franca Razdevška je v Gorenju sprejel generalni direktor Ivan Atelšek

MLADI V RUDNIKU SO SE SPET ORGANIZIRALI

Cepav sestavlja rudarski kolektiv skoraj tretjina mladih, zaposlenih do 27. leta starosti (po zadnjih podatkih kar 1.009) pa od leta 1965 naprej na Rudniku lignita Velenje niso imeli organizacije Zveze mladine.

Komunisti so na zadnji konferenci postavili odločno zahtevo, da je treba čimprej obnoviti organizacijo Zveze mladine. Sklenili pa so tudi, da bodo sami pri tem kar najbolj aktivni. Tako je bil imenovan poseben odbor, ki je sklical nedavno tega v sejni dvorani občinske skupščine ustanovno konferenco organizacije Zveze mladine na Rudniku lignita Velenje. Konference se je udeležilo,

zraven številnih gostov, kar 85 predstavnikov mladih z vseh obratov velenjskega rudnika.

Razprava je bila na slobotni konferenci dokaj razgibana.

Govorili so predvsem o nalogah, s katerimi

se bodo morali mladi spoprijeti v prihodnje, in ker

so jim obljudibili pomoč pravvsi, od vodstva delovne organizacije do predstavnikov samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij, verjetno ob zadostni aktivnosti ne bo težko izvršiti sprejetih nalog, pa čeprav so le-te precej obsežni.

Na začetku bodo namenili posebno pozornost strokovnemu izobraževanju mladih.

Tako bodo pripravili strokovne izlete v sorodne delovne organizacije in pa v delovne organizacije v Šaleški dolini. Prizadevali si bodo nadalje, da povečajo vlogo mladih v samoupravnih organih in usposabljanju mladih za delo v družbeno političnih organizacijah in v samoupravnih organih. Ker je dobro informiranje predpogoja za dobro samoupravljalsko delo, bodo skrbeli, da bi bili mladi kar najbolj in pravočasno obveščeni o vseh doganjih, ki jih zanimajo.

Razumljivo je tudi, da bodo kar najtejše sodelovali z občinskim vodstvom ZMS ter z drugimi specializiranimi organizacijami

Med drugim si bodo prizadevali ustvariti kar najboljše možnosti za prekvalifikacijo mladih delovnih invalidov. Pozabili pa ne bodo tudi na športno, rekreativno in kulturno-prosvetno dejavnost. Eden od udeležencev ustanovne konference je dejal, da mora predstavljati konferenco prelomnico v delu mladinske organizacije na Rudniku lignita Velenje. »Prav vsi mladi se moramo zavzeti, da pozivimo delo organizacije ZMS in da storimo vse, da bodo sklepni tudi izvršeni!«

DELOVNI OSNUTEK ZAKONA O ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

V nadaljevanjih objavljamo določila in komentar delovnega osnuteka zakona o zdravstvenem zavarovanju.

Za naše bralce piše: RUDI DEDOPST, predsednik skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja Ravne

Zavarovancem-delavcem so poleg obveznih oblik zdravstvenega varstva zagotovljene po zakonu tudi tiste oblike zdravstvenega varstva, ki jih je naša država dolžna zagotoviti delavcem po konvenciji mednarodne organizacije dela o minimalnih normah socialne varnosti (konvencija št. 102), in pa nekatere zagotovljene oblike zdravstvenega varstva ob nesreči pri delu in obolenju za poklicno bolezni.

Oblike varstva, ki smo jih dolžni zagotoviti zavarovanim delavcem po konvenciji št. 102, so naštete v prvem odstavku 15. člena delovnega osnuteka zakona o zdravstvenem zavarovanju; gre za bolnišnično oskrbo, za zdravstveno nego zdravnika splošne prakse in zdravnika specialista in za osnovne farmacevtske proizvode.

Oblike zdravstvenega varstva ob nesreči pri delu in obolenju za poklicno bolezni pa so naštete v prvem odstavku 36. člena delovnega osnuteka zakona o zdravstvenem zavarovanju; gre za bolnišnično oskrbo, za zdravstveno nego zdravnika splošne prakse in zdravnika specialista in za osnovne farmacevtske proizvode.

Večkrat poudarjamo in tudi v splošnem zakonu je naglašeno takšno načelo, da si bodo v novem sistemu zavarovani sami določili oblike, obseg in raven zdravstvenega varstva. Vendar moramo reči, da to velja le za zavarovance v skupnosti kmetov in za zavarovance v skupnosti oseb, ki opravljajo samostojno dejavnost, da pa so za delavce praktično že vsi primeri, ko se jim mora zagotoviti zdravstveno varstvo, našteti v zakonu; seveda si bodo zavarovanci v skupnostih določali obseg in raven teh pravic.

DENARNA NADOMEŠTILA

V 18. členu splošnega zakona je rečeno, da skupnosti zdravstvenega zavarovanja samostojno določajo pravice zavarovanih oseb do denarnih nadomestil v zvezi z zdravstvenim varstvom, njihovo višino, pogoje za pridobitev in način njihovega uveljavljanja. Vendar je to splošno načelo že v istem dopolnilenju s tem, da skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev obvezno zagotavljajo denarna nadomestila v primerih in po pogojih, ki so določeni v zakonu.

Denarna nadomestila si morajo po zakonu torej zagotoviti samo delavci. Denarno nadomestilo v zvezi z zdravstvenim varstvom po zakonu ni obvezno za zavarovance, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost in ne za zavarovance kmete. Prav tako za te zavarovance nadomestilo ni obvezno ob porodniškem dopustu, ker je po zakonu zagotovljen dopust le zavarovankam-delavkam.

Delovni osnutek zakona o zdravstvenem zavarovanju določa v 1. točki prvega odstavka 41. člena, da ima tudi zavarovanec – oseba, ki opravlja samostojno poklicno dejavnost, pravico do denarnega nadomestila med začasno zadržanostjo od dela v zvezi z uživanjem zdravstvenega varstva, vendar sodimo, da to ni v skladu z določbo 18. člena splošnega zakona. Gleda na določbo splošnega zakona ne more biti dvoma, da bodo zavarovanci v skupnostih oseb, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost, sami odločali, če in kdaj si bodo zagotovili pravico do denarnega nadomestila. Po drugem odstavku 23. člena splošnega zakona lahko določa zakon (mišljen je republiški zakon), da se osebe, ali posamezne kategorije oseb, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost, zavarujejo v okviru skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev ob pogojih, ki jih določi ta skupnost; takšno določbo povzema delovni osnutek v varianti 91. člena. Skupnost zdravstvenega zavarovanja delavcev bi na podlagi omenjene določbe lahko določila med pogoji za sprejem v svojo skupnost za osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost, po našem mnenju – tudi obseg pravice, med njimi pa tudi nadomestilo osebnega dohodka. Najbolj verjetno je, da skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev ne bodo hotele imeti različnih pravic za zavarovane osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost. Republiški zakon pa bi za to skupino zavarovancev ne smel določati kot obvezno pravico do nadomestila osebnega dohodka tudi za zavarovane osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost, ker je dana pravna možnost, da si ustavijo svojo skupnost zdravstvenega zavarovanja.

(Dalje prihodnjih)

Samoupravni dogovor je več kot potreben

Termoelektrarna Šoštanj in Savske elektrarne Ljubljana so izdelale predlog družbenega dogovora o elektrogospodarstvu in predlog samoupravnega dogovora v elektrogospodarstvu. Poslanci iz širšega celjskega območja so na nedavnjem posvetovanju v Šoštanju poudarili, da je dogovarjanje več kot potrebno.

Nedavno tega je začel predsednik gospodarskega zbora slovenske Skupščine, Tone Bole, postopek za sklenitev družbenega dogovora o elektrogospodarstvu. V javni razpravi sta, kot je znano, dva predloga, in sicer sta predlog za družbeno dogovarjanje o elektrogospodarstvu, pripravili tudi Termoelektrarna Šoštanj in Savske elektrarne Ljubljana.

V Termoelektrarni Šoštanj in v Savskih elektrarnah Ljubljana vlada prepričanje, da bo mogoče le z družbenim in samoupravnim dogovarjanjem urediti medsebojne poslovne odnose v elektrogospo-

darstvu in ustrezno vključiti to panogo v gospodarstvo. Razlogov, ki to terja, je več. Tako je enota dobavna mreža za preskrbovanje potrošnikov z električno energijo. In ker so potrošniki električne energije vezani na nakup energije iz enega omrežja, so tudi upravičeni, da si zagotove prednosti, ki bi jim jih sicer omogočalo prosto tržišče električne energije. Nujnost družbenega dogovarjanja pa nahekaje razširjene reprodukcije elektrogospodarstva. Namreč, potrošnja električne energije je doseglja pri nas že tako visoko stopnjo, ko je treba graditi samo velike in ekonomične vire energije. Pred slovenskim elektrogospodarstvom je zato neodložljiva naloga, da vlagajo razpoložljivi denari za izgradnjo novih objektov, seveda s pomočjo družbenega dogovarjanja z odjemalcem ter z družbeno političnimi organizacijami.

In kakšen je namen družbenega dogovarjanja?

Dne 24. marca sta delavska sveta termoelektrarne Šoštanj in Savskih elektrarn imela skupno sejo na kateri sta že potrdila samoupravni dogovor o združenem delu med obema podjetjema (obširnejše poročamo o pripravah na ta dogovor v našem sestavku). Sklenili so tudi, da bosta podjetji ustavili poslovni odbor, ki bo skrbel za izpolnjevanje nalog, predvidenih v dogovoru

darstvu in ustrezno vključiti to panogo v gospodarstvo. Razlogov, ki to terja, je več. Tako je enota dobavna mreža za preskrbovanje potrošnikov z električno energijo. In ker so potrošniki električne energije vezani na nakup energije iz enega omrežja, so tudi upravičeni, da si zagotove prednosti, ki bi jim jih sicer omogočalo prosto tržišče električne energije. Nujnost družbenega dogovarjanja pa nahekaje razširjene reprodukcije elektrogospodarstva. Namreč, potrošnja električne energije je doseglja pri nas že tako visoko stopnjo, ko je treba graditi samo velike in ekonomične vire energije. Pred slovenskim elektrogospodarstvom je zato neodložljiva naloga, da vlagajo razpoložljivi denari za izgradnjo novih objektov, seveda s pomočjo družbenega dogovarjanja z odjemalcem ter z družbeno političnimi organizacijami.

In kakšen je namen družbenega dogovarjanja?

Kot sistem naj bi družbeno dogovarjanje omogočilo vskladitev interesov med elektrogospodarstvom, gospodarstvom kot celoto in družbeno skupnostjo, in to glede vseh vprašanj, ki so zanje temeljnega in skupnega pomena. To pa so zagotovitev ustrezne organizacije elektrogospodarstva, ki bo omogočila gospodarstvu sodelovanje pri izbiri dočasnih elektroenergetskih objektov in pri določanju načina njihovega financiranja, nadalje zagotovitev dobro urejenega in povezanega elektroenergetskega sistema v tehniškem smislu, omogočitev elektrogospodarstvu sodelovanje pri izvajanjih, ki so zanje temeljnega pomena, zlasti pa še o režimu, politiki in ravni cen, kot o izvajanjih razširjene reprodukcije, in po poglabljavanju samoupravljanja.

Termoelektrarna Šoštanj in Savske elektrarne Ljubljana pa so pripravile tudi predlog samoupravnega dogovora o elektrogospodarstvu. Ta samoupravni dogovor bi lahko omogočil elektrogospodarskim podjetjem kar najbolj uspešno izvajanje nalog in pa izpolnjevanje obveznosti, sprejetih z družbenim dogovorom. Hkrati pa bi zagotovil tudi takšno interesno in funkcionalno integracijo elektrogospodarstva, ki bi upoštevala doseženo razvojno stopnjo samoupravljanja. Iz predloga, ki so ga izdelali v Šoštanju in Ljubljani, izhaja, da bi bila podjetja v elektrogospodarstvu tudi vnaprej samostojne gospodarske organizacije z vsemi samoupravnimi pravicami in dolžnostmi. Podjetja bi se poslovno povezovala v takšno interesno skupnost, ki bi jim še nadalje omogočala opravljati njihove osnovne podjetniške naloge. Nekatere naloge pa bi opravljale združeno z namenom, da dosežejo večji skupni poslovni uspeh.

Združene naloge bi, kot predvideva predlog, bile: proizvodnja, prenos in prodaja električne energije ter v tej zvezi usklajevanje planiranja in skupni prevzem rizika. Za izvajanje samoupravnega dogovora bi elektrogospodarska podjetja ustanovila skupen organ — poslovni odbor, katerega naloga bi bila izvajanje določil dogovora, usmerjanje dela skupnih služb ter vodenje poslovne politike podjetij glede združene proizvodnje, prenosa in skupne prodaje, nadalje glede cen in tarif za električno energijo ter glede razširjene reprodukcije. Elektrogospodarska podjetja pa bi za lažje in uspešnejše izvajanje nalog ustanovile tudi skupne službe, in sicer ekonomsko-dispečersko, službo za koordinacijo študija razvoja ter za meritve, zaščito, telekomunikacije in regulacijo.

Poslanci iz širšega celjskega območja, ki so se nedavno zbrali v Šoštanju, da bi obravnavali predlog Termoelektrarne Šoštanj in Savskih elektrarn Ljubljana, so v razpravi poudarili, da je treba pohititi z oblikovanjem in sprejemom družbenega samoupravnega dogovora. Razprava je pokazala, da predlagana oblika (predlog Šoštanja in Ljubljane) ustreza, saj se zavzema, da bi enoto politiko dosegli s fizičnim združevanjem posameznih elektroenergetskih podjetij, pač pa z dogovarjanjem. Leto pa bi pomenilo za samoupravljanje in za vsebinsko poglobitev samoupravnih pravic novo kvaliteto. Z oblikovanjem in sprejemom družbenega dogovora pa kaže pohititi, saj ne bi bilo gospodarno, da bi reševanje te problematike še naprej prepustili toku časa.

— j —

Poslanci na gradbišču nove Šoštanjske termoelektrarne

DOBRO GOSPODARJENJE

Skupščina Komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Ravne na Koroškem je tokrat zasedala v Velenju. Soglasno je potrdila zaključni račun skupnosti za leto 1969.

Iz poročil in razprave poznamo, da so uspeli lani v KSSZ delavcev Ravne na Koroškem brez dodatnega prispevka uravnovesiti izdatke z dohodki. Na to je vplivalo tako povečanje številna zaposlenih in porast osebnih dohodkov kot prizadevanja zdravstvene službe, ki je sprejela vrsto ukrepov za zmanjšanje stroškov poslovanja, vendar takšne vrste, da zavarovanci niso bili prizadeti. V razpravi je bilo poudarjeno, da bo treba

nameniti v prihodnje posebno pozornost obravnavi vprašanj v zvezi z začasno nezmožnostjo za delo, saj so zavoljo tega lani v okviru KSSZ delavcev Ravne izgubili kar 532.000 delavnikov.

Finančni načrt skladja za leto 1970 je skupščina sprejela že novembra lani, pri 5,2 % prispevni stopnji bližu 54.500.000 din vseh dohodkov, pri tem pa bodo izločili 1.290.000 din v rezervni sklad. Izdatki so usklajeni z dohodki, v primerjavi z letom 1969 pa se izdatki za zdravstveno varstvo povečujejo za 15 %, kar bo omogočilo dvig ravni zdravstvenega varstva občanov kot povečanje obsegata.

Člani skupščine so na zadnji seji dali soglasje k statutu Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Ravne na Koroškem ter obravnavali še nekaj tekočih zadev.

-Ma-

VRTIČKARJI

Pozor!

Sadike velikocvetnih vrtnic — čajevk

PRODAJA

Bogomir Dolinšek,
Laze 25

Sadike v najrazličnejših barvah lahko dobite po 8 dinarjev.

RAZSTAVA V DELAŠKEM KLUBU

V prostorih Delavskega kluba v Velenju je odprta razstava del slikarjev — amaterjev Jožeta Svetine iz Zavodnje in Rudija Stoparja iz Krškega. Jože Svetina se predstavlja z novo tehniko slikanja, in to z olji na steklu, Rudi Stopar pa razstavlja plastike iz zelenega.

Ivan Atelšek, generalni direktor tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje in poslanec gospodarskega zbora Skupščine SR Slovenije, odgovarja na vprašanja „Saleškega rudarja“

Napoved za leto 1975:

Gorenje nad 6 milijard din realizacije, Velenje 30.000 do 35.000 prebivalcev

V Tovarni gospodinjske opreme Gorenje Velenje so te dni pripravili prvi predlog programa razvoja delovne organizacije do leta 1975. Zato smo obiskali glavnega direktorja TGO Gorenje, Ivana Atelška, ki je tudi poslanec gospodarskega zbora slovenske skupnine, in mu zastavili vrsto vprašanj, tako v zvezi z razvojem samega Gorenja kot Velenja in vključevanja sedanjih občin, predvsem Mozirja in Slovenj Gradca, v gospodarska gibanja velejske obične. Takole je potekal razgovor:

SALEŠKI RUDAR: Kakšna so predvidevanja za razvoj TGO Gorenje do leta 1975?

• IVAN ATELŠEK: »Gorenje je prišlo do takšne faze razvoja, ko je treba storiti spet korak naprej. V tovarni smo pred časom izdelali sicer program razvoja do leta 1972, vendar smo smatrali za potrebno, da čimprej izdelamo srednjoročni program razvoja tovarne do leta 1975. Zdaj smo v Jugoslaviji največji proizvajalec strojev in opreme za gospodinjstva, vendar pa se moramo čimprej postaviti vzporedno sorodnim evropskim tovarnam. Ce pa hocemo to doseči, moramo napovedati v prihodnje še hitreje.

Takšne naloge smo si zavili: v tovarnah v Velenju bo letos Gorenje ustvarilo 930 milijonov din realizacije, leta 1975 pa naj bi jo že 3 milijarde 210 milijonov din. In še podatek o zaposlenosti: v tovarnah v Velenju, Mozirju in Slovenjem Gradcu bi zaposlovali okrog 13.000 delavcev (samo v Velenju nad 8.000), celotno Gorenje pa bi imelo nad 19.500 zaposlenih. Sicer pa bi Gorenje skupaj s kooperantsko industrijo zaposlovalo blizu 52.000 delavcev.«

SALEŠKI RUDAR: Kaj pa izvoz?

In še podatek o zaposlenosti: v tovarnah v Velenju, Mozirju in Slovenjem Gradcu bi zaposlovali okrog 13.000 delavcev (samo v Velenju nad 8.000), celotno Gorenje pa bi imelo nad 19.500 zaposlenih. Sicer pa bi Gorenje skupaj s kooperantsko industrijo zaposlovalo blizu 52.000 delavcev.«

SALEŠKI RUDAR: Kaj pa izvoz?

• IVAN ATELŠEK: »Po-večevali ga bomo iz leta v leto. Predvidevamo, da bomo že leta 1975 izvozili za 750 milijonov dinarjev izdelkov. Plan je dosegljiv, saj računamo, da bomo že prihodnje leto izvozili za okrog 250 do 300 milijonov dinarjev strojev za gospodinjstva.«

SALEŠKI RUDAR: Letos ste začeli z modernizacijo nekaterih tovarn oziroma z gradnjo novih?

• IVAN ATELŠEK: »Res je. Za novo tovarno v Mozirju so načrti že pripravljeni, začeli pa so tudi že z zemeljskimi deli. Računamo, da bo proizvodnja v tovarni v Mozirju stekla že avgusta oziroma najpozneje septembra, te dni pa bomo tudi že podpisali pogodbo za izvoz izdelkov (tehnic) v Zahodno Nemčijo. Pripravljamo se tudi na gradnjo nove tovarne v Slovenj Gradcu; pogodbe so že podpisane in bi bilo mogoče takoj pristopiti k projektiranju in oblikovanju teh-nologije ter k podpisu pogodbe z inozemskim partnerjem, vendar pa morajo Slovenjgradčani zagotoviti še del denarja za to investicijo. Program te tovarne je zelo perspektiven, zaradi česar bi morali v Slovenj Gradcu storiti vse, da čimprej zagotovijo sredstva.«

SALEŠKI RUDAR: Kakšno bo po vašem mnenju, tovariš Atelšek, Velenje leta 1975, upoštevaje seveda predvideni razvoj Gorenja in drugih delovnih organizacij v Velenju, kot sem že omenil, 3 milijarde 210 milijonov din.

V načrtu je tudi, da načrmo tesnejše stike še z nekaterimi drugimi delovnimi organizacijami. Tako naj bi v Livarni Muta povečali vrednost proizvodnje od sedanjih 50 na 150 milijonov din v letu 1975, pri čemer pa naj bi v Muti dosegli že prihodnje leto 100 milijonov din realizacije, od tega pa samo v tovarnah v Velenju, kot sem že omenil, 3 milijarde 210 milijonov din.

Pravkar začenjamо z gradnjo nove tovarne štedilnikov, ki bo povečala letno proizvodnjo za 400.000 štedilnikov. Tik pred dograditvijo je tudi tovarna televizijskih sprejemnikov, za katero smo odkupili kompletno tehnologijo oz. dokumentacijo od zahodnognemške firme Körting, hkrati pa sklenili pogodbo, po kateri bomo tvrdki Körting poslali v prihodnjih treh letih za 48 milijonov zahodnognemških mark izdelkov. Do začetka maja bo končana rekonstrukcija tovarne pralnih strojev, iz katere bo prišlo dnevno od 1.300 do 1.500 pralnih strojev. Povečanje proizvodnih zmogljivosti naših tovarnj je potrebna, posebej še, če bomo z zahodnognemško tvrdko Bauknecht sklenili pogodbo, po kateri naj bi v letu 1971 izvozili od 60.000 do 70.000 pralnih strojev in prav toliko hladilnikov.«

Računamo, da bo imelo Gorenje leta 1975 nad 6 milijard realizacije. In še podatek o zaposlenosti: v tovarnah v Velenju, Mozirju in Slovenjem Gradcu bi zaposlovali okrog 13.000 delavcev (samo v Velenju nad 8.000), celotno Gorenje pa bi imelo nad 19.500 zaposlenih. Sicer pa bi Gorenje skupaj s kooperantsko industrijo zaposlovalo blizu 52.000 delavcev.«

SALEŠKI RUDAR: Kako pa se bodo v Gorenju gibali osebni dohodki?

• IVAN ATELŠEK: »V prvih dveh mesecih letos smo povečali produktivnost za okrog 11% in ta povečana produktivnost se bo od-

razila že na osebnem dohodku za mesec marec 1970, ki bo v poprečju za 5% večji, kot je bil lani. Medtem, ko je znašal lanski po-prečni mesečni dohodek 1.180 dinarjev, bo marca letos že okrog 1.250 dinarjev, v letu 1970 pa naj bi znašal že 1.350 dinarjev.«

Prav zdaj pripravljamo novo organizacijo za to veliko Gorenje in tudi novo sistematisacijo delovnih mest. Računamo, da bo znašal v prihodnje najnižji osebni dohodek 860 dinarjev, in toliko bo zasluzil tisti, ki ne dosegajo norme (ne snažilka), sicer pa se bo gibal najnižji osebni dohodek okrog 1.000 dinarjev. V Gorenju skušamo gibanju proizvodnje in storilnosti prilagajati tudi osebne dohodke, zato tudi ni posebnih problemov, kadar zahtevamo od delavcev več, saj vedo, da se jim bo to poznalo pri izplačilu osebnih dohodkov.«

SALEŠKI RUDAR: Kakšno bo po vašem mnenju, tovariš Atelšek, Velenje leta 1975, upoštevaje seveda predvideni razvoj Gorenja in drugih delovnih organizacij v Velenju, kot sem že omenil, 3 milijarde 210 milijonov din.

• IVAN ATELŠEK: »Računam, da bo imelo Velenje leta 1975 med 30.000 in 35.000 prebivalci, če se bodo napovedi za razvoj, takšne kot so zdaj, tudi uresničile. Gorenje bo povečalo število zaposlenih za okrog 5.000, računati pa je treba tudi na razvoj drugih delovnih organizacij, predvsem Rudnika lignita Velenje, LIK Soštanj, Termoelektrarne Soštanj itd. Verjetno bo problem, kje nastaniti toliko ljudi. Verjetno bo Velenje čez nekaj deset let izgledalo tako, kot izgleda npr. Stuttgart danes. Z zemljiščem je treba kar najbolj racionalno gospodariti, zradi cesar bi morali urbanistično čimprej izdelati programe, s katerimi bi zagotavljali najboljšo izkorisčenost zemljišč.«

SALEŠKI RUDAR: Omenili ste sodelovanje z občinama Mozirje in Slovenj Gradec. Kako naj bi to sodelovanje izgledalo?

• IVAN ATELŠEK: Hkrati z izdelavo programa razvoja Gorenja do leta 1975 oziroma sploh razvoja Velenja, smo se začeli v večji meri, pogovarjati tudi s predstavniki mozirske in slovenjegraške občine. Velenje naj bi bilo v prihodnje idustrijsko središče, medtem ko bi v Gornjesavinjski in Mislinjski dolini

Denar, ki smo ga z leti ustvarili, nam zdaj bistveno pomaga. Nimamo nobenih posojil za osnovna sredstva. Sami smo to finančirali. Vseskozi smo si prizadevali, z veliko voljo, ustvarili denar. Zato znamo denar dobro ceniti in tudi koristno nalagati. Zaposleni živijo s tovarno, delajo z veliko zavestjo in Gorenje je njihov drugi dom. Zato tudi ni čudno, če dosegamo zavidične uspehe. In za temi uspehi se skriva velika volja ljudi!«

SALEŠKI RUDAR: Omenili ste sodelovanje Velenja z občinama Mozirje in Slovenj Gradec. Kako se bo to sodelovanje širilo v prihodnje?

• IVAN ATELŠEK: »Slej ko prej bodo občinske meje, ki so še, odpadle. In prav je, da odpadejo. Zato si moramo prizadevati, da razvijamo neposredno samoupravo občanov in da občane zainteresiramo za odločanje.«

Nujnost pa je zlasti še povezovanje gospodarstva tudi preko občinskih meja, kajti vsakokratiranje je lahko hudo skodljivo. V Gorenju že zdaj zapošljamo precej delavcev tudi iz Mozirja in Slovenj Gradca. Tudi interes teh dveh občin je, da zapošljamo nove občane, saj imajo od tega korist.

Seveda pa moramo to medobčinsko sodelovanje, dejansko na vseh področjih, v prihodnje še krepliti in polskati nove oblike. Ne mislim tudi predvsem na fizično združevanje, pač pa na tesno samoupravno dogovaranje in medobčinsko sodelovanje, na enoto politiko v okviru velikih odločitev, ki se porajajo na posameznih področjih.«

SALEŠKI RUDAR: Kot poslanec gospodarskega zbora Skupščine SR Slovenije se srečujete s problemi tako v Velenju kot v Mozirju. Kaj bi bilo treba, po vašem mnenju, storiti, da bi zagotovili recimo hitrejši razvoj gospodarstva?

• IVAN ATELŠEK: »Vzrok, da gospodarstvo včasih ne napreduje tako, kot bi bilo pričakovati, so nerazčleneni oz. celo neizdelani programi razvoja. Zaradi tega imajo v posameznih kolektivih tudi že težave. Delavci želijo imeti jasno začrtano perspektivo. Zato mislim, da bi se moral dogovarjati o nadaljnjem razvoju in o perspektivi v vseh delovnih kolektivih in kolektivom, ki bi bili pomoč. Potrebni, tudi tudi pomagamo. Zavedati se moramo, da angažiranost ljudi ni odvisna samo od visokih osebnih dohodkov, pač pa tudi od perspektive, ki pa mora biti takšna, da jo proizvajalci sprejmejo. Tega še marsikje manjka.«

Smatram tudi, da smo v samem proizvodnem področju premalo agresivni, premalo nas je slišati, tudi zato, ker marsikje ne nimajo jasno začrtanih perspektiv, ki bi bile tudi realne. Ozivljivo moramo začeti gospodarstvo Saleške doline kot Gornjesavinjske doline. Razumljivo je, da bo treba dati v občini Mozirje še večji podudarek razvoju turizma in v tej zvezi tudi kmetijstva, vendar pa morata dosegči hitrejši razvoj zlasti in tudi gozdarstvo in predelovalna industrija. Hitrejši morajo napredovati zlasti Nazarje, kjer manjka, prav tako kot nekaterim kolektivom v občini Velenje, program nadaljnega razvoja.«

V Velenjski občini bomo moral z večjo vnenjem iskati nove programe, ki bodo tudi največ prinesli. Ne rabimo takšnih programov, ki bodo anazgirali veliko sredstev, pa dali malo tistega, kar ljudje pričakujejo. Ne rabimo se samo za investicije oziroma za povečano proizvodnjo, bomo se za končne rezultate, od katerih imajo koristi tako delavci, kot občani. Investicija, ki Saleški dolini ničesar ne daje, ni interesantna!«

SALEŠKI RUDAR: Prosim vas še za sporočilo bralcem našega časnika, oziroma sploh občanom velejske občine?

• IVAN ATELŠEK: »Biti moramo ena sama velika samoupravna skupnost. Delati moramo, kajti naš cilj mora biti — čimveč ustvariti. Biti moramo strpni in pomagati kolektivom, ki so pomoči potrebeni, da bodo hitrejše napredovali. Poglobiti pa moramo tudi povezanost med kolektivi v Saleški dolini.«

Skratka: biti moramo v Saleški dolini vsi občani kot velika družina. Cilj vseh nas pa mora biti: vzgajati in vzgojiti plemeñitega in dobrega človeka, ki nenehno stremi za napredkom!«

Primer s Kozjanskega

Zaostali in siromašni predeli Kozjanskega ležijo na območjih občine Šmarje pri Jelšah, Sentjur, Laško in Sevnica. Vse Kozjansko je bilo med vojno zibelka partizanstva, v času po vojni pa je še naprej zaostalo v gospodarskem razvoju. Zaradi tega so se pokazale posledice. Med njimi tudi kričeč razmah socialnih problemov.

V zadnjem času pošiljajo iz vse Slovenije denarne prispevke in materialno pomoč v te občine, da bi pomagali ublažiti socialne težave. Proračuni teh občin so skopi zaradi gospodarske nerazvite in sami ne morejo zagotoviti dovolj denarja. Zavedati se sicer moramo, da bo za odpravo vzrokov težav na Kozjanskem potrebna posebna akcija vse slovenske družbenne skupnosti. Zdaj pa lahko naša pomoč pomaga otopiti vsaj najbolj boleče posledice in je tudi v taki obliki

v teh krajih dobrodošla. Za pripravo ukrepov za odpravo vzrokov je potrebno nekaj več časa, naša pomoč pa lahko prenosti in odpravi marsikakšno dotele še hudo stisko.

Naj na primer samo navedemo primer 13-članske družine Klavžerjevih iz Vaternika pri Kozjem. Oče Franc do nedavnega ni imel zaposlitve v domačem kraju in je delal drugod, kjer je skoraj ves skromni zasluzek porabil za hrano in bivanje sam. Zdaj so mu sicer zagotovili delo v domačem kraju, zasluzek pa še zdaleč ni kos potrebam tako številne družine. Mati Marija je bila borka že pred septembrom 1943. Zdaj pa ima 11 otrok. Najstarejši ima 16 let, najmlajši nekaj nad dva tedna. Ker so morali starejši paziti na mlajše niso uspeli končati osemletke in imajo težave zdaj pri iskanju zaposlitve. Doslej so našli me-

sto nekvalificiranega požnega delavca samo za najstarejšega. Vsi živijo v majhni leseni hiši, kjer morajo zlasti pozimi spati vsi skupaj v enem samem prostoru. Zveza borcev je za obnovo hiše oskrbela 25.000 din (novih).

S tem pa so bile rešene samo najhujše težave Klavžerjevih. Zdaj bo treba predvsem vsem mlajšim pomagati, da bodo res lahko končali vsaj osemletno šolanje in še kup drugih reči. Občinska skupščina Šmarje je te dni prevzela pokroviteljstvo nad to družino.

Takih ali le malo manj hudih problemov je na Kozjanskem še veliko. Vsem ni mogoče pomagati samo iz lokalnih virov. Pri SDK Šmarje pri Jelšah je ustavljeno nov žiro račun številka 5073-789-60 »Sredstva pomoći Kozjanskemu« pri občinski skupščini Šmarje pri Jelšah, kamor naj bi nakazovali vse denarne prispevke tisti, ki želijo velikodušno pomagati. Vso materialno pomoč, obleke, posteljnino, plenice itd. pa naj bi pošiljali na Občinski odbor Rdečega križa Šmarje pri Jelšah. Tako zbrano pomoč bodo razdelili potrebnim po Kozjanskem in tudi v enako zaostalih predelih za Donačko goro.

Pred nedeljskim referendumom se je v Soštanju na Trgu svobode in v Velenju na Titovem trgu zbralo več tisoč mladih in manifestiralo, da bi njihovi starši glasovali za samoprispevki

V Soštanju je zbrani mladini spregovoril predsednik krajevne organizacije SZDL Martin Primožič, igrala pa je usnjarska godba

Tudi v Velenju je igrala mladinska godba rudarskega šolskega centra. Mladi pa so s transparenti izražali svoje zahteve

Navdušeni so bili, ko je zaigral zabavni ansambel Venus vedre melodije

V taborniških oblačilih so prišli na zborovanje tudi taborniki odreda »Jezerskega zmaja«

sodišču ni prepričala, da ima delavec prav.

Pravna posvetovalnica je v tem štiriletnem obdobju poslovala vsak četrtek, in to v Velenju in Soštanju.

16

Ce vzamemo, da je poprečno v štirih letih imela 180 uradnih dni in če upoštevamo, da je v tem času bilo obravnavanih 982 zadev, pridejo poprečno štiri obravnavane zadeve na uradni dan. Upoštevajoč, da iščejo posamezni delavci večkrat pravno pomoč, pa lahko rečemo, da je pri pravni posvetovalnici iskal pravno pomoč preko 1.100 delavcev, upokojencev, invalidov in ostalih.

20

Tu gre seveda samo za delavce, ki so iskali pravno pomoč iz področja delovnih razmerij. V ostalem pa je bilo ogromno upokojencev in invalidov, dosti pa tudi mater-delavk, ki so iskale pravno pomoč v zvezi z alimentacijami.

18

Kljub temu, da je mogoče reči, da delavci poznajo delo pravne posvetovalnice, pa ni odveč povedati, da nekatere sindikalne organizacije premalo seznanjajo delavce z delom pravne posvetovalnice oziroma ne povedo delavcem, da lahko iščejo pravno zaščito pri pravni posvetovalnici, ki deluje pri občinskem sindikalnem svetu Velenje.

15

Zato bi bilo prav, da bi prav vse sindikalne organizacije obvestile s posebnim obvestilom delavce, da lahko iščejo pravno pomoč, seveda le iz področij delovnih razmerij ter socialnega zavarovanja, matere pa tudi glede uveljavljanja pravic do preživnine.

10

Rudnik lignita Velenje	139
Gorenje Velenje	102
Tovarna usnja Soštanj	27
Trg. pod ERA Velenje	23
Komunalno obrtni center Velenje	25
Vegrad Velenje	36
Lesnidoustrijski kombinat Soštanj	9

Od 1. aprila 1970 dalje bo PRAVNA POSVALNICA pri občinskem sindikalnem svetu Velenje poslovala vsako sredo od 16,45 do 17,15 ure v prostorih Krajevnega urada Soštanj, soba št. 26 (II. nadstr.) in od 17,30 do 19. ure v prostorih občinskega sindikalnega sveta Velenje, Titov trg 1 (V. nadstr.).

SLAVJE MLADE PESMI

Ob dnevu žena je občinska zveza kulturno prosvetnih organizacij občine Velenje spet pripravila že tradicionalno »SREČANJE MLADIH PEVCEV«. Vabilo, s katerim so priredili obvezali o tem, je obenem razlagalo namen srečanja; zbori — bili so to otroški in mladinski — naj bi pokazali svojo rast in napredok, pevci naj bi se med seboj spoznali, dobili novih pobud za delo, a hkrati naj bi bil to korak k pravilni kritiki in čutu za skupno delovanje.

Ko je človek stopil v dvorano in zagledal mlade obraze (pevci so nastopili dvakrat: popoldne so peli drug drugemu, zvečer pa so peli svojim staršem in ljubiteljem mlade pesmi), ko je videl ganljivo predanost v toliko in toliko primerih, ko je zaznal prizadovnost zborovodij (predvsem številnih zborovodik), se je pač zavedal kakšno važno delo za oblikovanje mladega človeka je bilo tu opravljeno in se še opravlja. Petje v zborovskih ansamblih je odločilnega pomena za psihološko rok in mladine. Mladega človeka že zgodaj disciplinira, ga uči podrejanja in mu obenem vrliva samozavest ob uspešnem izvajanju danih nalog. Estetski užitek, ki ga ima otrok ob petju, je neprecenljiv, ker je aktivni plod lastnega sodelovanja. V otroku zbuja občutek soustvarjanja in ga obenem uči razlikovati dobro od manj dobrega, lepo od manj lepega. Uči ga torej pravilnejše vrednotiti skladbe in njihovo interpretacijo, s tem pa ga odvrača od cenjenih in plitvih pojmov, ki nujno vodijo k notranji revščini, sčasoma pa morda v še slabše strani človekovega notranjega življenja. Zato zmotno je misliti, da vpliv umetnosti ostaja zgolj na svojem področju, eminentnega pomena je za celotni človekov razvoj.

Letošnje srečanje je bilo že po številu zborov korak navzgor: od lanskih enajst zborov, je število naraslo na štirinajst. Po nekajletnem počitku sta spet sodelovala otroška zpora ob vzgojno varstvenih ustanov in pa zbor osnovne šole Smartno ob Paki. Skupaj 9 otroških zborov, 4 mladinski in 1 dekliški.

juha Soštanj, zborovodja Stefka Lenart; mladinski zbor osnovne šole Miha Pintar Toledo Velenje, zborovodja Roža Veber in dekliški zbor gimnazije Velenje, zborovodja Ivan Marin.

S takšnim uspehom smo seveda vsi zadovoljni. Obehem pa prav ti uspehi narekujejo nove naloge, ki jih bodo zborovodje ob takšni in še večji pomoči prav gotovo zmogli. Prav v tej pomoči pa je bilo največ govora pri predsedniku občinske skupščine Velenje Nestlu Žganku, ki je po uspelem srečanju organiziral krajski sprejem za vse zborovodje, ravnatelje šol in organizatorje. Vsem zborovodjem je najprej iskreno čestital, se jim zahvalil za lep večer in jim objubil tudi vso pomoč pri nadalnjem delu.

In ob koncu tega zapisa še tole: v imenu mladih pevcev iskrena zahvala vsem staršem in ljubiteljem petja za tako velik obisk. Žal nam je, da dvorana ni mogla sprejeti vseh, ki so s svojim obiskom hoteli pokazati, da ljubijo petje in da cenijo

Dekliški pevski zbor iz Velenja — prvič v novih oblekah

ki so morali izbrati najboljše zbole in jih predlagati za sodelovanje na republiški reviji mladinskih zborov, ki bo 29., 30. in 31. maja v Zagorju. Tako je treba povedati, da komisija ni imela lahkega dela; vsi zbori so bili zelo dobro pripravljeni in zelo izenačeni. Ob koncu je obveljal predlog komisije, da zarači izredne kvalitete sodeluje na republiški reviji kar šest zborov iz naše občine: otroški zbor iz Topolšice, zborovodja Marija Acman; otroški zbor iz Škal, zborovodja Pavla Lipnik; otroški zbor osnovne šole Miha Pintar Toledo Velenje, zborovodja Anica Pukl; mladinski zbor osnovne šole Karla Destovnika Ka-

naša prizadevanja. Prav zato jih mladi pevci vabimo na nastope, ki jih bomo priredili v Soštanju in Šmartnem ob Paki v aprilu in maju. Vabimo pa jih seveda tudi na novo srečanje, ki bo prihodnje leto.

Jubilejni poročni obed v hotelu Paka

Jubilejnemu zakonskemu paru je predstavnik Talisa izročil darila

V velenjski poročni dvorani izroči matičarka novoporočencem prijetno vabilo. Hotel Paka Velenje in Talis Maribor jih takole vabi: »Pri vajini življenjski odločitvi, ko si hočeta ustvariti zadovoljno zakonsko zvezo, vama priporočamo po poroki obisk v našem hotelu. Morda si želite naročiti celo poročno kosilo. Prepričani smo, da bo ostal obema ta dogodek v našem hotelu v prijetnem spominu. Tudi gosti, ki jih bosta povabila k tej svečanosti, vama bodo za ta užitek hvaljeni. Pred sklenitvijo zakonske zveze obema želimo vse dobro!«

Hotel Paka Velenje že več let zapovrstjo pripravlja slavnostna kosila za svatovanje. In ne samo to; poleg kosila poskrbijo tudi za razvedrilo z ogledom barskega programa, organiziranje prevoza z lastnim avtomobigom, novoporočenca pa lahko tudi prvo poročno noč prebijeta v apartmaju. Vedno več je novoporočencev, ki izkoristijo to gostoljubnost in skrb hotela Paka in si prihranijo trud in opravila okoli svatbe, ki zahteva dosti napora.

Bila je druga sobota v marcu, ko sta nevesta Truda Knez in ženin Franc Planinc prišla v poročno dvorano.

Občinski odbornik Ivan Goranc je opravil

poročni obred in sporočil,

da je njuna zakonska zveza sklenjena. Obema so čestitali, zatem pa je za novoporočenca prišlo iz hotela Paka prijetno vabilo. Novoporočenca in svate so povabili na brezplačno kosilo v velenjski hotel. Odzvala sta se vabilu...

V Paki je direktor hotela Mitja Lap novoporočenemu iskreno čestital in sporočil, da sta jubilejni stoti

par, ki bosta pri njih obdržala. Zanj in svatovsko društino so pripravili posebno brezplačno slavnostno kosilo. Talis, tovarna alkoholnih in brezalkoholnih pičev, je iz Maribora (ta izročil vsakemu poročnemu paru, ki je na svatovanju v hotelu Paka, steklenico prijetnega aperitiva boonekamp), pa je jubilanta še posebej bogato obdarila.

Za Trudo in njene moža Franca Planinca je bilo to prijetno presenečenje. Svatje so se ob bogato pogrenjeni mizi kmalu razvile. Obenem pa bo ta dan ostal še v lepšem spominu, saj sta za njuno poročno kosilo poskrbela velenjski hotel Paka in Talis iz Maribora.

Zdaj čakajo v hotelu Paka spet na nove svate. Naslednjega stotega pa bodo povabili na brezplačno kosilo. To si velja dobro zapomniti! Kaj pravite samci?

LOJZE ZAVOLOVŠEK, ak. slikar — Velenje, ak varel

Komisija za sprejem in prenehanje dela podjetja
KOMUNALNI OBRTNI CENTER VELENJE

r a z g l a š a

prosto delovno mesto

VODJE

delovne enote - komunala

Poleg splošnih pogojev za to delovno mesto, mora imeti kandidat odslužen vojaški rok ter še naslednje pogoje:

1. diplomiran gradbeni inženir ali gradbeni inženir z enoletno praksom,
2. gradebni tehnik — nizke gradnje, s triletno praksom.

Nastop dela takoj ali po dogovoru. Določeno poskusno delo dva meseca. Osebni dohodki po pravilniku podjetja.

Samsko ali družinsko stanovanje vseljivo ob nastopu službe.

Kandidati naj pošljajo pismene ponudbe s potrebnimi dokazali (spričevala in kratek opis sedanjih zaposlitev), ali se osebno zglasijo na sedež podjetja.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

»VEGRAD« IN NJEGOVE TEŽAVE

Na zadnji plenarni seji velenjskega občinskega sindikalnega sveta, kjer so sodelovali tudi predstavniki vodstev in samoupravnih organov nekaterih delovnih organizacij, občinske skupščine, SDK ter KB in podrobneje obravnavali trenutni položaj gospodarstva v Saleški dolini in v tej zvezi tudi probleme, ki jih povzroča nelikvidnost, predstavniki SGP »Vegrad« udeležencem seje niso mogli postreči s podrobnejšimi podatki o položaju svoje delovne organizacije. To želimo sedaj popraviti in javnost seznaniti s problemi, ki nas tarejo.

Za preteklo poslovno leto je še vedno značilna razpoložitev naših proizvodnih kapacetov na področjih, ki so zelo oddaljena od sedeža podjetja, kar je posledica pomanjkanja del na domačem področju v preteklem obdobju. Delo na oddaljenih področjih pa je povzročalo velike organizacijske težave in visoke proizvodne stroške. Tudi situacija na gradbenem tržišču je neugodna, ker investitorji še vedno postavljajo težko sprejemljive pogoje npr. so razmerno velik delež kreditiranja in kratke roke gradnje. Ti pogoji pa imajo, spričo minimalnih obratnih sredstev, hude posledice. Pripomniti pa je treba, da je za razliko od preteklih let situacija glede zaposlitve novih proizvodnih kapacetov na domačem področju mnogo ugodnejša. Se vedno pa je zelo pereče pomanjkanje ustreznih strokovnih kadrov, mehanizacije in obratnih sredstev.

V letu 1969 je podjetje imelo velike težave z obratnimi sredstvi. Glavni vzrok za takšno stanje je treba iskati v premajhnih lastnih sredstvih za tolikšen obseg poslovanja ob prenizkih kreditih bank in investitorjev. Tako nam pri manjkuje za ca. 15,5 milijon obratnih sredstev; razliko krijejo pretežno z dobavitelji, kar pa je nevzdržno povezano z visokimi stroški. Pomanjkanje obratnih sredstev je povzročilo predvsem hude težave pri izplačevanju osebnih dohodkov, saj je bil račun skoraj stalno blokirani. Za rešitev tega problema skušamo doseči ugodnejše finančne pogoje z investitorji, pri dobaviteljih doseči daljše roke odplačil, doma pa znižati zaloge materiala ter poiskati še druge skrite rezerve. V letu 1969 podjetju ni bil odobren noben dolgoročni kredit za obratna sredstva, anuitete, ki jih je bilo treba plačati pa so bile v celoti poravnane.

Produktivnost se je v primerjavi z letom 1968 poslabšala, prav tako ni bila dosežena planirana produktivnost za leto 1969. Najslabša je bila produktivnost na sektorjih Zagreb in Karlovac, medtem ko je na sektorjih Velenje in Beograd bila višja od planirane. Odraz produktivnosti je vsekakor čutiti na končnem upotrebu podjetja.

Skupni osebni dohodki s terenskim dodatkoma so v letu 1969 v primerjavi z letom 1968 porasli za 5 %. Ta porast je bil nujen glede na višino osebnih dohodkov v drugih gospodarskih organizacijah in z ozirom na porast življenjskih stroškov.

VEGRAD, Velenje

Kaj dela društvo za pomoč nezadostno razvitih oseb

Osebni dohodki na »Vegrad« so pa v primerjavi s povprečki gradenj v Sloveniji še vedno nizki. V letu 1969 je podjetje uvedlo nov način nagrajevanja in sicer učinek organizatorjev. Ta je vezan na postavljenje plansko oceno in doseganje planirane akumulacije. Sistem je vsekakor stimulativen in zaradi tega lahko pričakujemo v letu 1970 boljše poslovanje. V lanskem letu je bilo čutiti veliko pomanjkanje osnovnih sredstev na gradbiščih, kar smo morali nadomeščati, kolikor se je dalo z najemanjem le-teh pri drugih podjetjih. Večje zastoje na gradbiščih je povzročila tudi zastarela oprema. V prihodnje bo nujno treba vlagati čimveč sredstev v novo mehanizacijo, kajti posledice pomanjkanja mehanizacije se tudi kažejo v nizki produktivnosti in v slabem uspehu poslovanja. Takšno stanje je vsekakor tudi posledica prehitre razširitve podjetja brez ustreznega povečanja osnovnih sredstev.

Delovna organizacija je zaključila poslovno leto sicer s pozitivnim rezultatom, ki pa ni bil takšen kot je bil predviden s planom. Vzroke za to moramo iskati v nizkih prodajnih cenah, predvsem na gradbiščih v Zagrebu in Karlovcu, nadalje v visokih stroških ter v nižji produktivnosti od planirane. Poseben problem so predstavljala premajhna obratna sredstva, zaradi katereh je podjetje imelo ogromne stroške. Pojavili so se visoki stroški tožb in zamudnih obresti ter visoke obresti na dobljene kratkoročne kredite. Težave v poslovanju pa so nastale, kot že rečeno, tudi zaradi pomanjkljive mehanizacije in razdrobljenosti gradbišč, ne nazadnje pa tudi zaradi pomanjkanja ustreznega strokovnega kadra.

Iz vsega povedanega sledi, da bo treba za izboljšanje obstoječega stanja ukrepati tako, da se bo obseg poslovanja podjetja moral skrčiti na zmogljivost sedanjih osnovnih in obratnih sredstev, ki so nam na razpolago. Zunanje sektorje opuščamo, ker bomo skoncentrirali poslovanje z izjemo le na velenjski sektor.

Zaradi boljše likvidnosti delamo analizo materiala ter zmanjšujemo zaloge, pojačali smo izterjave dolžnikov ter skušamo pri investitorjih doseči boljše pogoje kreditiranja, pri dobaviteljih materiala pa čim ugodnejše plačilne pogoje. Prav tako izboljšujemo sistem strokovnega kadra, istočasno pa skrbimo za izobraževanje že obstoječega kadra. Osnovna skrb podjetja pa mora biti dvig produktivnosti. To je nujno že zaradi tega, ker je podjetje po samoupravnem sporazumu v gradbeništvu dolžno v letu 1970 dvigniti osebne dohodke kot so določeni v tem sporazumu. Ta porast osebnih dohodkov pa bo moral biti v glavnem pokrit s povečano produktivnostjo.

Le ob upoštevanju izpolnitve nakazanih ukrepov in glede na že zagotovljena dela v letu 1970, lahko pričakujemo v tekočem letu v »Vegradi« boljši rezultat in svetlejšo bodočnost!

ta posebne osnovne šole Marija Zajc:

Ko smo zgradbo zasilno preuredili v šolo in jo opremili, smo povabili svetnika za posebno šolstvo prof. Pavčiča in Budiča iz sekretariata za prosveto in kulturno v Ljubljani. Oba sta izrekla pohvalo občinski skupščini, staršem in učiteljskem kolektivu za pridobitev zgradbe, vendar sta takoj poudarila, da naj bo pouk v tej stavbi le začasna rešitev, ker le-ta ne ustreza vzgojno-pedagoškim in higienskim zahtevam. Menila sta, da je dolžnost nas vseh, da začnemo takoj misliti na nove, ustrezne in večje prostore.

Pa poglejmo še v učilnice. Za primer vzemimo učilnico, ki meri 17,2 m². V tej učilnici je 17 učencev in tovariša tj. skupaj 18 oseb – 6. razred – skoraj odrasli. Poleg tega so v učilnici še: 10 klopi, 18 stolov, prenosna tabla in peč z zabojem. Omare ni, ker zanje ni prostora. Če si lahko takšno učilnico predstavljate in če izračunate, pride na učenca

Predsednik društva DRAGICA KRESNIK

razdelilo najpotrebejšim učencem na posebni osnovni šoli. Ker je precej duševno prizadetih oseb tudi na terenu, ki niso bile ali niso sposobne šolanja na posebni osnovni šoli, občina pa nima sredstev za plačevanje oskrbe v ustrezajočih domovih oziroma zavodih, je društvo zbralo nekaj sredstev s prodajo koledarjev ob novem letu. V 1969. letu je tako društvo nudilo prizadetim osebam direktno pomoč, saj je nabavilo blaga, nogavic, žabic, gumijastih škornjev za skupno vrednost 3.050 dinarjev in indirektno pomoč učencem v posebni šoli, saj je kupilo sodoben učni pripomoček – grafoskop, ki stane 3.000 dinarjev.

Na zadnji seji so si člani upravnega odbora društva ogledali prostore posebne osnovne šole in ugotovili, da le-ti ne ustrezojo učnim in ne vzgojno pedagoškim normam. Obširno problematiko je poslalo v razpravo občinski skupščini.

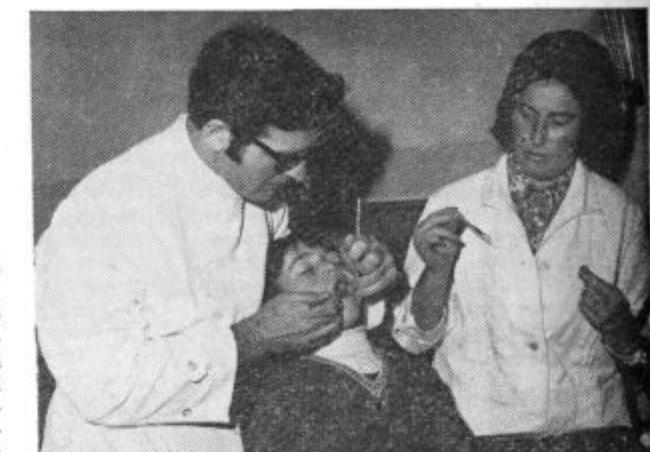
Najavjam nekaj odstavkov iz poročila o problemih šole, katerega je na seji društva podala predsednica sve-

manj kot 0,5 m² površine. Prav gotovo si lahko zamislite tudi zrak v takem razredu in počutje učencev in učitelja že po prvi uru pouka. Dodam naj še to, da je pouk pri nas v dveh izmenah. V času od ene do druge izmene pa so v tem istem prostoru še učenci, ki čakajo na avtobuse ali krožke, pevske vaje in podobno. Učenci se ob prihodu v šolo sezujejo in slečejo na hodnikih. Ker le-ti niso ogrevani, je obleka in obutev po končanem pouku, ob slabem vremenu prav tako mokra in mrzla kot ob prihodu v šolo. Hodniki so majhni in ozki, zato ostajajo učenci vse ure pouka in tudi med odmori v učilnicah, čeprav vemo, da bi se moral sprostiti in razgibati vsaj na hodnikih, če že ne morejo na dvorišču.

Ker se učiteljski kolektiv v pretesnih in neustreznih prostorih vsako leto bolj srečuje z vedno večjimi problemi, društvo in kolektiv pozdravljata predvideno adaptacijo zgrabe, vprašujemo pa se, ali se bo površina učilnic z adaptacijo kaj spremenila – povečala.

Vaši prispevki za

p.p.89

Zobozdravnika se ne bojijo

Vzgojno-varstveni zavod v Šoštanju se je na pobudo staršev že v jeseni povezel z zobno ambulanto v Šoštanju. Vsi otroci, ki obiskujejo vrtce, redno enkrat tedensko obiskujejo zobno ambulanto, kjer jim dr. Lubarda sistematično zdravi zobe. Pred pregledom zobov je zobozdravnik obiskal otroke v zavodu, jih povabil naj pridejo k njemu, da jim bo pripravil čebelice in tako so otroci že ob srečanju z zobozdravnikom šli radi v ambulanto. Brez vsakega strahu sedaj radi popravljajo zobe in jih prav ponosno razkazujejo ostalim otrokom.

IVANKA RABIČ

Najprej si zdravijo zobe tisti otroci, ki so v malih šoli in gredu v jeseni že v šolo. Za njimi pa pridejo na vrsto vsi ostali.

Vzgojno-varstveni zavod bo skrbel za to, da bodo imeli vsi otroci, ki ga obiskujejo, urejeno zobovje do vstopa v šolo.

Starši so s tako akcijo zelo zadovoljni, saj sami le težko pripravijo otroka k zobozdravniku, v kolektivu pa so otroci bolj pogumni. Prihodnje šolsko leto bomo sistematično zdravljenje zobovja uvedli tudi v Topolščici in Smartnem ob Paki.

OČISTIMO ZELENICE

Letošnja dolga zima se s počasnimi koraki odpravlja od nas. Z vsakim dnem se kažejo večje zaplate kopne zemlje, na njih pa so zapisani očitki naši nerdenosti. Zelenice prepredajo shojene steze in veter raznaša papir, ki smo ga metali na

ANGELA VUTKOVIČ

tistih topih občutkov zadovoljstva in ponosa, ki nas je objemal vsakokrat, kadar smo po opravljenem delu pregledovali in ocenjevali koliko zemlje smo prekopal, zravnali, posejali in zasadili? Park, športni prostori, zelenice in nasadi so

delo naših rok, so plod našega hotenja. Kako smo jih mogli tako zanemariti?

Z denarjem, ki ga bomo prihranili, ko bomo pomagali očistiti zelenice, bomo kupili potrebu gnojila.

Vsi tovariši in tovarišice, ki smo prinesli cvetje in zelenje med moderne zgradbe našega mesta, se bomo zopet shajali na prostovoljnem urejanju nasadov v okolici svojih bivališč. Zelenice bomo temeljito pregrabili, gredice pa pripravili za nov nasad.

Tovariši in tovarišice! Primimo za grablje in motilo, da bomo uredili naše okolje. Se še spominjate

našem okolju se zreali kultura našega srca!

Lesnoindustrijski kombinat

»LIK« Šoštanj

obvešča

vse zainteresirane, da si na obratu embalažnica Celjska cesta, lahko oskrbijo lesne odpadke in žagovino po zelo ugodnih cenah. Naročila sprejemamo naposredno na obratu.

Jspelo ekmovanje

okviru delavskih športnih za leto 1970 je bilo na Pači Kozjaku tekmovanje v slalomu za člane delovnih nizic velenjske občine. tekmovanje sta organizirala šolski klub Velenje in koča za oddih in rekreacijo bčinskem sindikalnem svečelju.

300 m dolgi progri, ki je z 18 vratic je nastopilo 58 tekmovalcev iz osmih delovno-kolektivov — Gorenje, RSC, elektrarna, prosveta Velenje, Šoštanj, ERA in STIX, tekmovanju za prehodni l po prvem tekmovanju RSC 200, TE Šoštanj 180, nje 170, RLV 160, prosveta ije 140 točk.

I skupina do 25 let:
1. Anton Gorenje, 31,2;
2. anton RSC, 32,8;
lošek Zdenko Gorenje, 4, Kumer Tine TES 33,9;

Mežnar Anton Gorenje, 6, Sovič Stane RSC 34,1; Brložnik Jože RSC, 34,2; iner Franc Gorenje 34,3; Krčnik Andrej RSC, 10. Kotnik Ivan RSC,

II skupina od 25 do 30 let:
govnič Janko RSC, 30,4; keršnik Franc TES, 31,0; Janez RLV, 31,6; 4.

</div

STANE KAVČIČ V VELENJU

Med razgovorom so predsednika Staneta Kavčiča predvsem zanimalo osnove oz. temelji za razvoj, kot ga predvidevajo v TGO Gorenje v razdobju do leta 1975, prav tako pa tudi delovanje samoupravnih organov in družbeno-političnih organizacij ter skrb za zaposlene. Predsednik republiškega izvršnega sveta je v pogovoru med drugim predlagal, naj bi v Gorenju proučili možnosti za ustanovitev organizacije za ekonomijo podjetja oz. ekonomijo dela v širšem smislu, saj imajo prav v TGO Gorenje zaradi stalno prisotnih razmišljanj o napredku, svojstvene prodornosti in prijemov nedvomno velike prednost pred drugimi.

Popoldan se je predsednik republiškega izvršnega sveta, Stane Kavčič, sešel z gospodarskim in političnim aktivom velenjske občine. Predsednik velenjske občine Nestl Žgank in predstavniki večjih delovnih organizacij so gosta seznanili s predvidevanji za razvoj občine Velenje v prihodnjih petih letih. Med drugim je predsednik Žgank povedal, da računa, da bo gospodarstvo velenjske občine leta 1975 doseglo 5,5 milijarde dinarjev realizacije, zaposlovalo bo okrog 27.000 delavcev, občina Velenje pa bo čez pet let štela okrog 50.000

prebivalcev. Dodal pa je tudi, da bo treba rešiti, upoštevaje tak razvoj, številne probleme zlasti na negospodarskem področju ter hitreje razvijati spremljajoče dejavnosti. Stane Kavčič se je pohvalno izrazil o predvidevanjih za razvoj gospodarstva in družbenih dejavnosti v Šaleški dolini v prihodnje. Povedal je, da so mu všeč načrti za tako veliko ekspanzijo, kot jo npr. začrtujejo

v TGO Gorenje. Perspektivna so po njegovih besedah zlasti visoko produktivna podjetja z visokimi osebnimi dohodki. Dokaj podrobnejše pa ga je zanimal prihodnji razvoj srednjega šolstva v Velenju. Predlagal je, da naj bi izdelali dolgoročnejši program za razvoj srednjega šolstva, ki ga terja hiter razvoj gospodarstva, in začeli čimprej odpirati nove srednje šole oz. oddelke teh šol. —m—

IZJAVA STANETA KAVČIČA V VELENJU

Po končanem obisku v tovarni gospodinjske opreme Gorenje v Velenju je dal predsednik republiškega izvršnega sveta, Stane Kavčič, naslednjo izjavo:

»O Gorenju je mogoče govoriti le dobro, o superlativih. Je eno najboljših slovenskih in jugoslovanskih podjetij. Hitro naraščanje proizvodnje je rezultat dobrega dela, uvajanja sodobne tehnologije, planiranja na daljši rok in solidne kvalitete izdelkov.

Lahko bi si samo zaželeti, da bi imeli še več takih podjetij, kot je Gorenje. Če bi imeli vsaj 30 do 40 takih podjetij, kot je Gorenje, bi dosegli še hitrejši napredek. Kolektivu Gorenja zato izrekam za dosedanje uspehe vse priznanje!«

kader. Precej pozornosti so posvetili pionirjem, ki jih je v društvu nad 20. Več pozornosti pa bo treba posvetiti ženski desetini. Njeno delo bo treba obnoviti. Sodelovanje društva z drugimi organizacijami je hvaljeno, saj so se člani udeleževali vseh proslav, ki so bile v kraju, pa delno tudi izven kraja.

V lanskem letu so nabavili novo motorno brizgalno tipa »Tomas« za hrivovite predele. Razpravljali so že tudi o zamenjavi gasilskega avtomobila z bolj-

šim in o morebitni adaptaciji gasilskega doma.

VIKEND NASELJE

V Rečici ob Paki rastejo v Gmajni vikend hišice kakor gobe po dežu. Ko si človek to ogleda, pa mu mine veselje, da bi ga še kdaj obiskal. Vse je prepleteno z žico, kakor včasih bunkerji, a nobene 'prave' poti med žicami. Vsak se menda boji, da bi kdo drug stopil na njegovo zemljo. Res egoizem v pravem pomenu besede. Nismo proti

hišicam, smo pa za red. Misliš bo treba na to, kako to naselje urediti. Dovoz, higienične naprave, vodovod in drugo bo treba urediti. Le kdo bo vse te stroške prevzel. Občina sigurno ne, pa tudi krajevna skupnost ne, saj ji še za druga bolj važna dela manjka denarja. Za popravilo cest bodo morali graditelji hišic prispevati, kajti vaščani vsega ne bodo zmogli. Ce ti ne, le kdo potem? Na to je treba misliti že sedaj, da ne bo potem prepozno.

Zorko Kotnik

GASILCI USPEŠNI

Naši gaslici so v preteklem letu posvetili največ pozornosti izboljšanju dela operativne desetine in izobrazbi gasilcev, kajti gasilec mora ob sedanjem tehničnem napredku in modernizaciji gasilstva biti sposoben za smotorno ukrepanje v vsakem času. Trije člani obiskujejo podčastniški tečaj, le tako bo gasilsko društvo pridobilo prepotreben

predsednik republiškega izvršnega sveta, Stane Kavčič, je v torek zvečer prenočil v velenjskem hotelu Paka, v sredo pa se je mudil v občini Mozirje. Najprej je obiskal v Nazarjih Gozdarsvo in lesno industrijo, zatem pa še eno od vzorno urejenih kmetij v Gornji savinjski dolini, na Golteh pa se je sešel z aktivom mozirske občine. Govorili so o komunalni problematiki, o turistični dejavnosti in o visokogorskem kmetijstvu.

Dvodnevni obisk v občinah Velenje in Mozirje pa je predsednik Stane Kavčič končal v sredo popoldan z obiskom pri slikarju Jožetu Horvatu-Jakušu v Nazarjih. —m—

POPOTOVANJE PO SOVJETSKI ZVEZI (4)

4. 12. — V Leningrad smo se pripeljali ob 7. uri zjutraj. Stanovali smo v hotelu Baltinovij, v centru mesta. V Leningradu se začne daniti ob 9. uri po njihovem času. Najprej smo obiskali eno od velikih leningrafskih občin. Ta občina ima ca. 300.000 prebivalcev, 36 šol, 93 otroških vrtcev, 10 bolnic, 9 klinik, 9 klubov in kulturnih domov. Razdeljena je na 20 stanovanjskih skupin s po 10–15.000 prebivalci. Občina ima 250 poslancev, ki delajo v poslanskih grupah.

Poslanci delajo na mestih, kjer so bili izvoljeni. Vsaka dva meseca imajo sejo skupščine. Na občini obstajajo stalne komisije z 8–12 odbornikov. Take komisije so: proračunska, stanovanjska, komisija za mladinska vprašanja, za kulturo, za komunalo, mandatna komisija, komisija za promet, PTT zvezo, trgovska, prehrambena, fizkulturna itd.

Na zasedanju občasno sprejmejo posebno odločbo o številu športnih objektov, ki jih morajo zgraditi. Trenutno gradijo dva plavalna bazena, in sicer grad enega neka tovarna, drugega pa grupa večjih podjetij. V planu imajo še tri bazene.

Vodstvo občine je izvršni svet. Pod njegovim neposrednim vodstvom dela 18.000 zaposlenih. Tudi vodilne uslužbence v podjetjih zamenjajo na predlog izvršnega sveta. Izvršni svet šteje 15 ljudi: predsednik, 2 namestnika, sekretar in člani. Člani izvršnega sveta delajo normalno v podjetjih. Zaseda pa izvršni svet vsak drugi teden, stalno na isti dan.

TONE KOVAČIČ dipl. ing.

Predsednik vodi plansko komisijo, banke, stanovanjski oddelki, oddelki za notranje zadeve, kadrovska vprašanja, narodno obrambo in še nekaj drugih poslov.

Prvi namestnik predsednika vodi gradbena vprašanja in ima veliko avtoriteto.

Drugi namestnik predsednika je zadolžen za trgovino, komunalne ureditve in nekaj sorodnih poslov.

Sekretar je odgovoren za realizacijo plana in vodi razne oddelke. Občinski personal šteje 60 uslužbencev in pomožnega osebja.

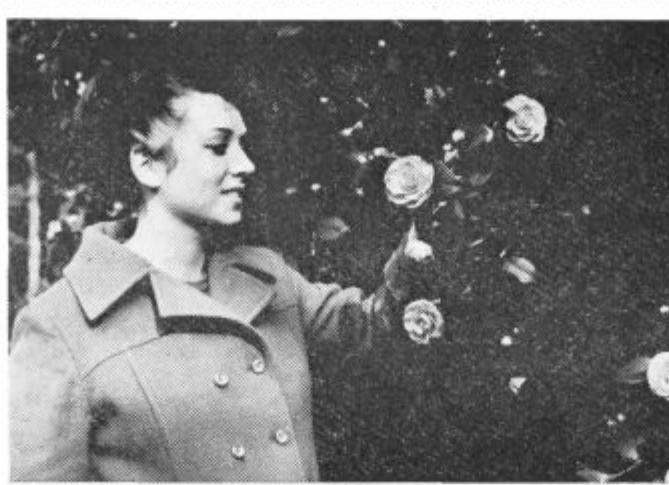
Po obisku omenjene občine smo si ogledali tovarno, ki jo vodi ta občina. Tovarna izdeluje dele montažnih hiš. Dnevno je v Leningradu vseljen po en novi stanovanjski blok. Montažni elementi so skonstruirani za gradnjo blokov in nižjih ali pa visokih stolpnic. Deli stanovanj, kot sta npr. stranišče in kopalnica, sta iz enega dela. Stene spojijo s posebnimi spoji brez dodatnih vezi. Te spoje samo polijejo z betonom.

Stanarina ni dovoljena za vzdrževanje zgradb in kritje stroškov za novogradnje. Ta problem rešujejo podjetja v obliku mestečne rente 13 kopejk za m² stanovanjske površine na mesec. Kot stanovanjski prostor se štejejo samo sobe. Kuhinja, predsoba, kopalnica in balkoni se ne štejejo v stanovanjsko plačilno površino.

Popoldan smo bili prosti. Čas sem izkoristil za ogled trgovine Turmag. Trgovina je v dveh etazah, kvadratnatega tlorisa v ogromnih obsežnosti.

15. 12. — Kratek opis Leningrada: mesto se je najprej imenovalo Petersburg, nato Petrograd in danes Leningrad. Imenujejo ga tudi severne Benetke. Mesto je mlajše, staro nekaj nad 200 let. V celoti je grajeno na močvirnem terenu. Prvotno mesto je bilo leseno, sedaj pa je vse zidan. Ohranjena je le lesena stavba Petra Velikega. Ves material za zidanje so pripeljali z ladjami 160 km daleč. Del mesta je urbanistično urejen po sistemu paralelnih ulic s številkami. Ima 3,8 milij. prebivalcev. Ostale posebnosti: Leningrad leži na 110 otokih, ki jih povezuje 361 mostov, deli pa jih 67 rek in kanalov. Mesto je polno znamenitosti. Od 5 največjih knjižnic na svetu, so 1., 2., 4. in 5. v Leningradu. Največja knjižnica ima 20 milj. knjig, druga 10 milj. in četrta 4 milj.

DALJE PRIHODNJIČ

VISOKI SNEG — V marcu še snežni zameti v nekaterih predelih naše dežele onemogočajo dostop do oddaljenih krajev. Tako je tudi v Gorskom Kotarju, ki je znan po dolgih zimah, saj je na primer cesta od Reke do Karlovega najpogosteje neprehodna skozi vso zimo. **ZNANILCI FOMLADI** — V opatijskem parku se je v teh dneh razvezel grm japonskih kamelij. Rdeče, bele in roza kamelije so prijetna zamena za oko, ki je bilo več mesecev navajeno bele snežnine. Tudi mlado dekle na sliki se ni moglo dovolj načuditi nad temi razkošnimi cvetovi in je hotelo ob blizu občutiti spomladni dah. **OSEM MILIJONOV DOLARJEV ZA CRVENO ZASTAVO** — Mednarodna korporacija bo od skupno 105,8 milijonov dolarjev, kolikor bo vloženo v razširitev in razvoj tovarne, dala na voljo 8 milijonov dolarjev. Crvena zastava bo 1973. leta, ki bodo dela končana, naredila letno približno 200 tisoč vozil in ustvarila skupni dohodek 4,5 milijarde dinarjev. Na sliki je obrat montaže avtomobilov v Crveni zastavi.